

[A. C. Normann.]

befordringsmidler, ofte kun en cykel med en almindelig fiskekasse på bagagebæreren —, og handlende, som ikke har midler til at imødekomme de fordringer, som loven nu engang stiller og må stille til dem. Men loven er nødvendig for, at fisken kan komme op på den placering i befolkningens daglige ernæring, som er ønskelig også ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt. Det er så betydningsfuldt, at en del andre hensyn må vige, men jeg håber dog, at man ikke ved lovens gennemførelse går altfor hurtigt og rigoristisk til værks overfor de detaillister, som omfattes af § 23, men at man vil give lidt tid til, at de fleste mulige af dem, for hvem det overhovedet er muligt at skabe økonomisk basis derfor, kan få lejlighed til at indrette sig på de nye bestemmelser.

De, som sælger fra butik, vil som regel med beskedne midler kunne indrette sig, så de kan lade det svare til lovens krav. Værre er det med dem, der handler fra studeplads, især i den varme periode. Salget fra åbne torvepladser er ofte foregået under en sådan tilsidesættelse af hygiejniske hensyn, at fisken er kommet forbrugere i hænde i mere eller mindre forværret tilstand; det tror jeg den ærede ordfører for socialdemokratiet har ganske ret i. Jeg siger det med henblik på de bemærkninger, han kom med om forholdene ved Gammel Strand. Handelen på torvene foregår i øjeblikket på en måde, som, selvom det måske nok er værst i København, lader meget tilbage at ønske, hvad angår hygiejne, og som f. eks. står tilbage for handelen i et land som Sverige.

Det er vigtigt, at vi kommer et stykke længere frem i retning af at sikre, at kun fisk, der er af absolut god kvalitet, går til udlandet. Det er måske til syvende og sidst et af de vigtigste af lovens områder. I fiskevarehandelen er renommeet trumf, og også her betyder loven et fremskridt, selvom meget på dette område vil afhænge af de måske lidt rigeligt tilmålte bemyndigelser, der er tillagt den højtærede minister. Jeg nærer nu ikke for min part nogen art mistanke om, at den nuværende højtærede fiskeriminister ikke vil anvende sine bemyndigelser på en klog måde. Den højtærede minister har blandt sine gode kvalifikationer også den i modsætning til så mange af sine tidligere kolleger at stå i uvildig stilling overfor de erhvervsinteresser, som her gør sig gældende.

Det radikale venstre kan i princippet give tilsagn om at medvirke til forslaget hurtig gennemførelse, men jeg vil dog

gerne anbefale, at man gør det til genstand for en kortvarig udvalgsbehandling.

Lynnerup Nielsen: Det lovforslag, som her er til behandling, er i virkeligheden begyndelsen til en lovgivning på et helt nyt område, og der er måske mulighed for, at en sådan lovgivning kan bringe erhvervet et stykke vej længere fremad til en endnu bedre og større afsætning. Jeg tænker her ikke mindst på afsætningen på hjemmemarkedet.

Lovforslaget har ikke mindre end 48 paragraffer og kan måske rent umiddelbart synes noget detailleret, men det drejer sig jo om at få fremstillet den bedst mulige kvalitetsvare af fiskeprodukterne, og der er mange led, ligefra fisken trækkes op af havet, indtil den når forbrugerne, det være sig at fiskevaren går til eksport eller skal tjene som næringsmiddel på hjemmemarkedet. Det drejer sig om en lovgivning, der tager sigte på alle de faser, som fiskeproduktet må gennemgå, og man har en følelse af, at de alle må være dækket ved lovforslagets mange paragraffer. På den anden side kan jeg ikke frigøre mig for følelsen af, at det måske her og der kan have sine vanskeligheder og måske vil knibe med opfyldelsen af hver eneste detail, som loven foreskriver. Det bliver jo her ministeren, der må klare pynten, således at det væsentlige og lovens egentlige hensigt kommer til fuld udfoldelse og mulighederne for den bedste behandling af vore fiskeprodukter fremmes.

Det kan kun hilses med glæde, at der efter talrige og langvarige møder er opnået enighed mellem de mange led og interesser, der er knyttet til det foreliggende lovforslag, og der kan vel også være grund til at tro, at dette borger for, at eventuelle vanskeligheder på vejen fremover mod det endelige mål kan blive løst på den bedst mulige måde.

Skal forbruget på hjemmemarkedet udvides, og skal der tillige opnås en større eksport, kan der ikke herske tvivl om, at en kvalitetsvare må være en forudsætning. Kvaliteten må hjælpe vort fiskerierhverv, så varernes fortrinlighed kan skaffe dem plads på markedet, både når talen er om hjemmemarkedet, og når talen er om eksporten. Det vil altid være den bedste paganda, at fiskeproduktet er så godt behandlet som vel muligt. Der må derfor gøres et godt stykke arbejde for at fremskaffe et sundt og godt produkt og tillige gøre produktet tillokkende, hvilket også kan medvirke til at forøge forbruget.